

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Fremskridtspartiet har gennem alle sine år argumenteret for, at der skal være en ensartet folkepension for alle uanset ægtestand og uanset formueforhold. Det indebærer, at samtlige de offentligt betalte særpensioner skal afvikles. Blot fordi man har været f.eks. borgmester, minister eller generalsekretær, skal skatteyderne ikke belastes af en højere pension til disse personer. Pension ud over folkepensionen må hver enkelt selv tage penge fra til. Det er Fremskridtspartiets hovedsynspunkt, som vi fastholder og vil fremføre igen og igen.

Nærværende lovforslag har derfor til hensigt at fjerne et urimeligt forhold, tidspunktet for erhvervelsen af retten til og varigheden af ministerpensioner, samt at lade de ministerpensionsregler, der gælder for tjenestemænd, omfatte ansatte ved EU.

For borgmestres vedkommende har man de senere år strammet vilkårene lidt op, hvorved et hjørne af urimelighederne er blevet fjernet. Det gælder primært tidspunktet for, hvornår pensionen kommer til udbetaling.

Problemet er imidlertid fortsat ganske utilstrækkeligt løst for ministre. Det består i, at en minister bliver pensionsberettiget efter at have været i embede i et enkelt år. Derefter vil ministeren få pension udbetalt resten af livet. Ved det seneste folketingsvalg fik hele befolkningen anskuelsesundervisning i, hvilke konsekvenser de gældende regler har. En tidligere energiminister er i en meget ung alder blevet gjort berettiget til at hæve ministerpension resten af livet, jf. bilag 1. Det er aldeles urimeligt. Men også ganske mange andre tidligere ministre går i dag rundt med betydelige månedlige supplementer til deres løn i form af ministerpension.

I Fremskridtspartiet mener vi, at Folketinget som et minimum af rimelig og retfærdig handling skal beslutte, at man først kan få ministerpension, når man rent faktisk går på pension. I dag udbetales ministerpensionen som supplement til f.eks. en fortsat erhvervsindkomst. Da en række tidligere ministre har valgt at lade sig vælge til embeder i EU med meget betydelig gage, har Fremskridtspartiet fundet det nødvendigt at foreslå, at tidligere ministre, som beklæder embeder i EU, selvfølgelig ikke skal forgyl-

des yderligere med dansk ministerpension oven i EU-gagen.

Lovforslaget betyder, at begrebet ministerpension skal videreføres, men at pensionen først kommer til udbetaling, når personen går på pension.

Det er selvfølgelig individuelt, hvornår tidligere ministre går på egentlig pension. For at have en enkel regel er der derfor foreslået en aldersgrænse på 60 år. Det er en aldersgrænse, som er lig med den, der gælder for borgmestre.

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at det uden problemer kunne vedtages, at det også skal gælde for alle de nuværende nydere af ministerpension. Riget fattes penge, og her er et oplagt sted at spare staten for nogle millioner kroner. Justitsministeriet har (bilag 2) udtalt sig om tjenestemandspensionsreglerne. Fremskridtspartiet læser besvarelsen således, at tjenestemænd, der er gået på pension, har ret til den tillagte pension, og at et indgreb ville være ekspropriation. Justitsministeriet har ikke udtalt sig om ministerpensionerne, men det er Fremskridtspartiets vurdering, at Justitsministeriet vil anlægge samme vurdering, for så vidt angår ministerpensioner, når justitsministeren besvarer det spørgsmål herom, der er stillet i Udvalget for Forretningsordenen for nogen tid siden. Det mener vi ikke er korrekt, men i stedet for at bruge nærværende forslag på at diskutere grundloven og ekspropriationsreglerne og så måske tabe selve budskabet på gulvet, så vil vi hellere lade forslaget få virkning for alle kommende ministre. Personer, der i dag får ministerpension, vil derfor fortsat kunne hæve deres månedlige pension uanset alder. Men fremover vil nye personer, der tildeles ministerpension, først få den udbetalt, når vedkommende går på pension.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Denne del af lovforslaget er identisk med lovforslag nr. L 188, folketingsåret 1993-94 (Folketingets forhandlinger 1993-94, sp. 5769, 6591, tillæg A, sp. 6373). Der indbygges et alderskriterium, hvorefter det først er ved det fyldte 60. år, der kan udbetales ministerpension, altså først når den pågældende har